

www.rouzGar.com

بوم؛ شعر ناتمام

رضا اسپیلی

این شعر در جشنواره شعر و موسیقی *La Folle Journee* شهر نانت در ۱۴ فوریه ۲۰۱۱ به عنوان شعر افتتاحیه و همچنین ترجمه فرانسوی آن همراه با صدای شاعر به زبان فارسی در رادیو فرانسه در برنامه *Les contes du Jour et de la Nuit* در تاریخ ۲۷ مارس ۲۰۱۱ توسط ورونیک سوژه خوانده شده است .

ابرها روی ماه را گرفته
نور خفیف ماه نو را در خود مستتر کرده اند.
باد نفیر می وزد
زن نقش می کشد بر بوم مردی را با طرح اندامش
گاه نگاهش می کند
گاه به عضلاتش شکل می دهد
به اندامش دست می ساید.

نفیر، صاعقه، رعد

مرد از سردی بوم آهسته به آغوش زن می خزد
زن طرح قالب اندام مرد را می گیرد

مرد ریتم خود را به زن می بخشد
زن در اندامی از خود، در اندامی از مرد، مرکز ثقل خود می شود
زن در مرکز ثقل خود می شکفتد
زن در سینه های خود ظهور پیدا می کند

صاعقه، رعد و برق، ریتم

کودک در دفترچه نقاشیش نقاشی می کند
زنی را که نقاشی می کند مردی را
سرما، صاعقه، ابرها
کودک به آغوش زن پناه می برد
به آغوش زنی که ریتم سینه هایش ریتم ظهور
و ریتم مرکز ثقلش ریتم شکفتن است

زن نقش می کشد کودکی را
که نقش می کشد زنی را
که نقش می کشد مردی را
که...

درون: ریتم، اندام، ظهور
بیرون: رعد، صاعقه، نفیر.